

ואמר רבינו ז"ל בספרו של שביל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר ואפילו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם

מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

תשפ"ב

חיי שרה

גליון רע"ג

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

(תשס"ג) מוסד "מגן" לפרסום ספרים וכתבי יד

מגן לפרסום ספרים וכתבי יד

מגן לפרסום ספרים וכתבי יד

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יתירה

ויהיו חיי שרה

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

לְהֵתְחִיל מִחֲדָשׁ

וְזָהוּ "וַיְהִי חַי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה". ד' פְּעָמִים שָׁנָה כִּנְגַד ד' פְּרָשִׁיּוֹת שְׁבַת־פְּלִין שָׁהֶם עֵקֶר חַיּוֹת הַשָּׁנִים שְׁחֵי הָאָדָם כִּנְ"ל. וְזָהוּ שְׂדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה בַת ק' כְּבַת כ' וּבַת כ' כְּבַת ז', תִּינוּ כִּנְ"ל. כִּי זָהוּ עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת שְׁיֵתְחִיל לְחַיּוֹת בְּכָל פַּעַם. שְׂאֵלָיו כְּשִׁמְגִיעַ לַיָּמִי הַזְקֵנָה יִהְיֶה בְּעֵינָיו עֲדִין יָנִיק לְגַמְרֵי כְּאֵלֹו לֹא הֵתְחִיל לְחַיּוֹת וְלַעֲבֹד ה' כְּלָל וַיֵּתְחִיל לְחַיּוֹת בְּעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ כִּנְ"ל.

וְזָהוּ בְּחִינַת בַּת ק' כְּבַת כ' בַּת כ' כְּבַת ז' שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה כְּלָן שְׁוִין לְטוֹבָה, כִּי כָּל מַה שְּׂמֻזְקִין הַצְדִּיק הוּא עֲדִין יָנִיק בְּעֵינָיו כְּאֵלֹו הוּא תִינוּק עֲדִין זְכוֹ כִּנְ"ל. וְעַל יְדֵי זֶה מוֹסִיף בְּעִבּוּדָתוֹ בְּכָל פַּעַם, וְזוֹכֵה לְחַיִּים אֲרָכִים בְּאַמֶּת, שְׂכָל יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו הֵם שָׁנוֹת חַיִּים בְּאַמֶּת, כִּי אֵינּוּ אוֹבֵד שׁוֹם יוֹם מִיָּמֵי חַיָּיו בְּלֵי תוֹסֶפֶת קִדְשָׁה וְחַיּוֹת זְכוֹ"ל. וְזָהוּ בְּחִינַת שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה כְּלָן שְׁוִין לְטוֹבָה, שְׁזָהוּ בְּחִינַת חַיִּים אֲרָכִים תִּנְ"ל.

ליקוטי הלכות תפילין ה' לח

עמוד זה נתרם לזכות יעקב בן שרה ברכה הי"ו
להצלחה בת"ת ושיגדל בתוריר"ש מתוך בריאות הגוה"נ

נתתי כסף השדה

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

בְּכֶסֶף מָלֵא

וְעַל כֵּן לֹא רָצָה אֲבֹרָהֶם אָבִינוּ לְקַבֵּל מְעַרְתַּת הַמְּכַפְלָה בְּחֶנֶם
מִעֲפָרוֹן, וְכֵן דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם לֹא רָצָה לְקַבֵּל גֶּרֶן
אֲרוֹנָה הַיְבוּסִי שֶׁהוּא מְקוֹם הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ בְּחֶנֶם, כִּי קִדְשֵׁת
מְעַרְתַּת הַמְּכַפְלָה וְכֵן קִדְשֵׁת מְקוֹם הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ הָיוּ
בְּתַחֲלָה נִעְלָמִין מְאֹד בְּתַכְלִית הַהֶעֱלֵם בְּבַחֲיַנַּת הַקִּדְשָׁה
הַנִּעְלָמַת בְּבַחֲיַנַּת חֲלָל הַפְּנוּי וְלֹא הָיָה אֶפְשָׁר לְבָרְרָם
וּלְגַלּוֹתָם כִּי אִם עַל יְדֵי חֲזֹק אֲמוּנָתָם, כִּי אֲבֹרָהֶם אָבִינוּ
הָיָה רֹאשׁ לַמַּאֲמִינִים וְכֵן דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם מִדָּתוֹ
אֲמוּנָה שֶׁהִיא בְּחִינַת מַלְכוּת כִּידוּעַ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: וְאֲמוּנָתִי
וְחֶסֶדִי עִמּוֹ וְכוּ'.

וְעַל כֵּן נָתַנוּ דִּיקָא כֶּסֶף מָלֵא בְּעֵד מְקוֹמוֹת
הַקְּדוּשִׁים הַנִּ"ל, כִּי עֵקֶר הָאֲמוּנָה הוּא עַל
יְדֵי הַמָּמוֹן כְּשֵׁנוֹתֵנִין מָמוֹן תְּרִבָּה בְּעֵד
תְּדַבֵּר שֶׁבְּקִדְשָׁה וְכַנִּ"ל:

ליקוטי הלכות פקדון ג' יג

אליעזר עבד אברהם

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

סודות נוראות ונשגבות

אש תוקד בקרבי מעצם הצרות שנתפשטו עכשו על ידי פריצי בני ישראל שהם כחות האפיקורסים המצויים עכשו ביותר, שהם חותרים לפרש המקרא רק על פי פשוטו, על פי דרכי המליצה והבל יפצה פיהם ואם לשונם תמק בפיהם מרבויו דבריהם של הבל, לא יוכלו להכניס בלב בעל שכל אמת שהמקרא מתפרש בשלמות על פי דרכי המליצה, וכי יעלה על הדעת שמשה רבנו עליו השלום שהיה ראש לכל הנביאים ולכל בעלי מליצה של אמת, כאשר הם בעצמם מכרחים להודות על זה ומשבחים ומפארים מאד מאד המליצה הקדושה של משה רבנו, כתב על פי דרכי המליצה חס ושלום, בהתורה הקדושה 'ששת ימים תאכל מצות'. וסותר דברי עצמו שכתב כמה פעמים 'שבעת ימים תאכל מצות'. וכן 'ובשלת ואכלת', והלא כתיב: 'אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל כי אם צלי אש וכו''. וכן הרבה.

וכן בהספורים למה לו להאריך לחזור ולספר באריכות כזה כל דברי אליעזר עבד אברהם מה שכבר מבאר בפרשה היטב וכן בהרבה מקומות מאריך הרבה ובכמה מקומות מקצר מאד. וכל מקרא ומקרא מלא פליאות נשגבות אשר אי אפשר בשום אופן לתרצם בשלמות על פי פשוטו כי אם על פי שלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן שדרשו בהם רבותינו זכרונם לברכה בתלמוד. ולהאמין שיש בהם סודות נוראות ונשגבות בכל תבה ובכל אות והיה מכרח על פי סוד לכתב ששת ימים תאכל מצות ולסמך על רבותינו זכרונם לברכה שמסר להם לדרש בזה מדה משלש עשרה מדות שהוא דבר שהיה בכלל, וכן בכל התורה כלה. וכל זה מבאר ומיסד בלב כל אחד מישראל באמונה שלמה, כי כל קיום התורה תלויה בזה, אך הכתות הרעים הנ"ל רוצים להפך הקערה על פיה, חס ושלום, וכבר הטעו כמה נערי בני ישראל בהבליהם. ה' יתברך יציל השאר מהם ומהמונם.

ליקוטי הלכות שותפים בקרקע ד' א

עמוד זה נדבת הר"ר אלימלך פוקס הי"ו
לרגל שמחת נישואי בתו תחי' למזל טוב

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

ואברהם זקן בא בימים

אַרְיֵכוֹת יָמִים דִּקְדָּשָׁה

עקר הזקנה ואריכות ימים זוכין רק בארץ ישראל שהוא ארץ החיים, כמו שפתיב, למען ירבו ימיכם וכו' על האדמה וכנ"ל. ועל פן אחר שזכה אברהם לקנות אחוזת נחלה בארץ ישראל אז דיקא זכה בשלמות לזקנה ואריכות ימים דקדשה בחינת ואברהם זקן בא בימים שנסמך אחר זה, כי עקר הזקנה ואריכות ימים הוא בשזוכין לאמונה והחכמה דקדשה לחדש בכל יום מחו ודעתו בבחינת חדשים לבקרים וכו' שזה זוכין רק בארץ ישראל כנ"ל.

ועל פן נסמך ואברהם זקן בא בימים אחר פרשת קניית מערת המכפלה וכנ"ל. וזהו שנסמך לזה וה' ברוך את אברהם בכל. כי עקר כל ההשפעות דקדשה הם בארץ ישראל ששם ברור המדמה שעל ידי זה יוצאין מזהמת הנחש שמשם כל עכוב השפע ח"ו, על ידי שנתקלל אז בעצבון תאכלנה וכו' בזעת אפיק תאכל לחם, שמשם נמשך כל יגיעות וטרדות הפרנסה במשא ומתן ול"ט מלאכות שכל היגיעות בשביל ברור המדמה מזהמת הנחש, אבל אברהם על ידי שזכה לקדשת ארץ ישראל על ידי שקנה נחלה בארץ ישראל כנ"ל, על ידי זה ואברהם זקן בא בימים, שהוא על ידי שלמות האמונה והחכמה דקדשה שזכה על ידי קדשת ארץ ישראל שהם עקר החיות, כמו שפתיב צדיק באמונתו יחיה. וכתוב החכמה תחיה. על פן על ידי זה וה' ברוך את אברהם בכל, שזכה לכל השפעות טובות ועשירות גדול דקדשה.

ליקוטי הלכות ס"ת ד' ב

עמוד זה נדבט הרה"ח יהודה צבי שפירא הי"ו
לרגל הולדת הנכד - בן בכור לבנו ר' משה אברהם הי"ו

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהָ

ויצא יצחק לשוה בשדה

קְדֻשַׁתָּם בְּעֵינֵי הַצְּמָחִים

כְּשֶׁהַתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת הִזָּה שְׁכָל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה חוֹזְרִים כְּחֵם לְתוֹךְ הַתְּפִלָּה בְּבַחֲיִנוֹת וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בַּשָּׂדֶה, זֶה בְּחִינּוֹת הַתְּנוּצָצוֹת מְשִׁיחַ וְכוּ', וְזֶה בְּחִינַת אֲכִילַת הַפְּרוֹת בִּירוּשָׁלַיִם שֶׁל נֹטֵעַ רְבִעֵי וּמַעֲשֵׂר שְׁנֵי, כִּי יְרוּשָׁלַיִם שֶׁהִיא מְקוֹם הַתְּפִלָּה, כִּי שָׁם הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ שֶׁהוּא בַּיִת תְּפִלָּה, כִּי שָׁם מְקוֹם הַיְרָאָה כַּנ"ל. עַל כֵּן לְשֵׁם צְרִיכִין לְהַעֲלוֹת הַפְּרוֹת וּלְאַכְלֵם שָׁם. וְעַל יְדֵי זֶה מַעֲלִין הַכַּח שֶׁל הַפְּרוֹת לְתוֹךְ הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּחִינַת יְרוּשָׁלַיִם. וְעַל יְדֵי זֶה נִשְׁלַמְת הַתְּפִלָּה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת עַל יְדֵי שְׁעוּלֵין שִׂיחַ הַשָּׂדֶה וְנִכְלָלִין בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה, שְׁזָהוּ בְּחִינַת הַתְּנוּצָצוֹת מְשִׁיחַ וְכוּ'.

וְזֶה בְּחִינַת בְּאֶחָד בְּתִשְׁרֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְשָׁנִים לְנִטְיַעָה וּלְיִרְקוֹת לְשִׁמְטִין וּלְיִוְבְלוֹת, כִּי בְּאֶחָד בְּתִשְׁרֵי שֶׁהוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה אֵז הַתְּפִלָּה בְּבַחֲיִנָה הַנ"ל, בְּבַחֲיִנַת וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בַּשָּׂדֶה שְׁכָל כַּחוֹת הַשָּׂדֶה חוֹזְרִין וְנוֹתְנִין כְּחֵם לְתוֹךְ הַתְּפִלָּה כַּנ"ל שְׁזָה עֵקֶר תְּקוּנָם כַּנ"ל. וְעַל כֵּן אֵז הוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל כָּל הַנְּטִיעוֹת וְהַיְרִיקוֹת, כִּי אֵז עֵקֶר תְּקוּנָם כַּנ"ל. וְזֶהוּ לְשִׁמְטִין וּלְיִוְבְלוֹת כִּי זֶה עֵקֶר קְדֻשַׁת שְׁמִטָּה וְיִוְבֵל שֶׁהֵם שַׁבַּת לַה' שְׁכָל קְדֻשַׁתָּם הוּא בְּעֵינֵי הַצְּמָחִים, כְּמוֹ שְׁכָתוּב שְׂדֵךְ לֹא תִזְרַע וְכַרְמֶךָ לֹא תִזְמַר וְכוּ'. וְהַכֵּל כְּדֵי לְגַלוֹת כִּי לַה' הָאָרֶץ, כִּי אֵז הוּא שַׁבַּת לַה' שְׁאֵז עֲלִית שֶׁל כָּל הַכַּחוֹת שֶׁל כָּל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה שְׁעוּלִים וְנִכְלָלִים בְּשִׁרְשׁוֹן וְכוּ', וְזֶה בְּחִינַת יוֹבֵל שְׁאֵז עֵקֶר הָעֲלִיָּה שֶׁל כָּל הַדְּבָרִים לְשִׁרְשׁוֹן בְּחִינַת בְּשִׁנַּת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תְּשׁוּבוּ אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ, כִּי יוֹבֵל רֵאשִׁי תְּבוֹת וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בַּשָּׂדֶה, כְּמִבְּאֵר בְּהַתּוֹרָה הַנ"ל.

וּמַחֲמַת שְׁבִרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַתְּפִלָּה בְּבַחֲיִנָה הַנ"ל עַל כֵּן אֵז הוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְשִׁמְטִין וּלְיִוְבְלוֹת כִּי כָּל קְדֻשַׁתָּם בְּבַחֲיִנַת שִׂיחַ הַשָּׂדֶה הֵינּוּ בְּחִינַת וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בַּשָּׂדֶה שְׁזָהוּ בְּחִינַת רֵאשׁ הַשָּׁנָה כַּנ"ל. וְעַל כֵּן גַּם יוֹבֵל נִקְרָא רֵאשׁ הַשָּׁנָה, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַז"ל, אֵיזָהוּ שָׁנָה שֶׁרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלָה בְּעֶשְׂוֹר לַחֲדָשׁ הַיּוֹי אוֹמֵר זֶה יוֹבֵל. כִּי רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְיִוְבֵל הֵם בְּחִינָה אַחַת, הֵינּוּ כַּנ"ל:

ליקוטי הלכות ערלה ד' כז

טוֹעֲמִיָה

ויצא יצחק לשוח בשדה

פרשת השבוע

לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם

וּדְבַרְנוּ כַּמָּה דְבָרֵי אִמֶת מֵהַתְּכַלִּית הַנִּצְחֵי שֶׁהֶכְרַח לְבַקֵּשׁ
וּלְחַפֵּשׁ בְּכָל יוֹם אַחַר הַתְּכַלִּית הַנִּצְחֵי וְכוּ'. וְעַל כֵּן צָרִיכִין
לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם, וְיוֹתֵר טוֹב לְצֵאת לְשׁוּחַ בַּשָּׂדֶה
בֵּין הָעֵשְׂבִים וְכוּ', וְאִם אֵי אֶפְשָׁר עַל כָּל פָּנִים יִמְצָא
מָקוֹם לַח' בְּבֵיתוֹ וְכוּ'. כִּי כָל יָמָיו הֶבֶל וְכָל מַעֲשָׂיו עוֹלָם הִזָּה
תְּהוּ וּמְאוּמָה לֹא יִשָּׂא בְּעַמְלוֹ כִּי אִם מֵה שְׁחֻטְפָּה תּוֹרָה וּתְפִלָּה
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוּ', וְהֶעֱקָר לְחַפֵּשׁ אֶת הָרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁל
הַצַּדִּיק הָאִמֶת וְכוּ', וְאִין פְּנָאֵי עֲתָה לְהֶאֱרִיךְ בְּזֶה אוֹלֵי יְחוּם
הַנֶּשֶׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁנוּכָה לְדַבֵּר מִזֶּה פָּנִים אֶל פָּנִים בְּאִפְנֵי שְׁנוּכָה
לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיָם:

זְמַן מִנְחָה הַגִּיעַ שֶׁתִּקַּן יִצְחָק אָבִינוּ, בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת יִזְכְּנוּ
לְקַיָּם, וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בַּשָּׂדֶה, לְהִרְבּוֹת בְּשִׂיחָה
לְפָנָיו קוֹנֵנוּ בְּכָל יוֹם וּלְהַתְּחַזֵּק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד בְּכָל
יוֹם מִתְּדַשׁ, וְאִם בְּתוֹךְ כֵּךְ בֵּין יוֹם לְיוֹם נַעֲשֶׂה מֵה שְׁנוּעֵשָׂה.
יֵדַע וַיֵּאֱמִין כִּי הִדְבּוֹר טוֹב אֵינוֹ נֶאֱבָד לְעוֹלָם. וְכֹד חֵם
גְּבִיהַ אֶתְהַפֵּךְ. וְלִסְתֵר וְלַעֲקֹר הַסְּבָרָא שֶׁל יִבְשָׁתָא הִיא ח"ו:

עלים לתרופה

מכתב ממוהרנ"ת

טועמיה

פרשת חיי שרה

יום ב' חיי שרה תקצ"ה לפ"ק בקסלב:

שלום רב לאהובי בני מורנו הרב יצחק גרו יאיר:

מכתבך קבלתי בזאת השעה, גם ביום א', והחייטני בדברך במה שכתבת מענני אריכות אפים, ברוך השם אשר עד כה עזרנו שדבריו הנוראים זכרוננו לברכה מתחילין להתנוצץ לעשות רשימה ופעלה טובה בלבך, אם אמנם עדין הוא במעוט ובצמצום מאד, עם כל זה הגדלתי השמחה על צמיחת קרן ישועה הגדולה הזאת, **כי באלה חפצו, כי כל ישעו**

וְכָל חֲפָצוֹ וְכָל מַגְמָתוֹ שֶׁתִּזְכּוּ לִילֵךְ עִם דְּבָרָיו וְהִנּוּ: וְלִקְיָמָם כְּפִשׁוּטָם וְלִהְבִּין דָּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר וְלִמְצָא לְעַצְמוֹ עֲצוֹת בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וְבְכָל מָה שֶׁעָבַר עַל הָאָדָם בְּכָל עֵת וּזְמַן בְּיוֹם וּבְלַיְלָה בְּשִׁכְבוֹ וּבְקוּמוֹ וּבְלִכְתּוֹ בְּדַרְךְ בִּימֵי נְעוּרָיו וּבִימֵי בְחָרוּתוֹ וּבִימֵי זְקֻנוֹתוֹ מִתְחַלְתּוֹ וְעַד סוּפוֹ הֵן בֵּינוֹ לְבֵין עַצְמוֹ וְהֵן בְּהִנְהָגָתוֹ עִם בֵּיתוֹ וּבְנָיו וּבְהִנְהָגָתוֹ עִם בְּנֵי אָדָם וְהַקְרוֹבִים וְהַרְחוֹקִים הָאוֹהֲבִים וְהַשּׂוֹנְאִים חֵס וְשְׁלוֹם וְכוּ' וְכוּ', אִין דְּבָר וְאִין עֲנִין שֶׁלֹּא נוֹכַל לְהוֹצִיא וְלִמְצָא לְעַצְמָנוּ עֲצוֹת נְכוֹנוֹת וְדַרְכִים יְשָׁרִים בְּכָל דְּבָר אֵיךְ שֶׁהוּא, בְּבַחֲנֵת יְרִידָה חֵס וְשְׁלוֹם, וּבְבַחֲנֵת עֲלִיָּה, בְּכָל מִינֵי דְרָגוֹת וְעֲנִינִים שֶׁהָאָדָם עוֹמֵד בָּהֶם, וּמִי שֶׁמִּבִּין קֶצֶת מְזָה מִבֵּין, וּמִי שֶׁאִינוֹ מִבִּין אוֹ אֶפְלוֹ הַמִּבִּין קֶצֶת בְּשִׂמְגִיעַ לְעֲנִין שֶׁאִינוֹ מִבִּין צָרִיךְ לְהֶאֱמִין תָּמִיד שֶׁבּוֹדָאֵי נִמְצָאִים אֵלּוֹ הָעֲנִינִים שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו וְעַל כָּל הָעוֹלָם, וְכָל מָה שֶׁשׁוֹמֵעַ בְּנֵי אָדָם מְדַבְּרִים, בּוֹדָאֵי הַכֹּל נִמְצָא בְּתוֹךְ תּוֹרָתוֹ וּמַעֲשֵׂיוֹתָיו וְשִׂיחוֹתָיו הַקְדוּשִׁים, וְעַל יְדֵי הָאֱמוּנָה יִזְכֶּה לִמְצָא גַם כֵּן לְפִי שֶׁכֵּלֹ וּמְדַרְגָתוֹ כִּי מְאֹד מְאֹד עֲמִקּוֹ מַחֲשַׁבוֹתָיו וְהַכֹּל יְכוֹלִים לְהַחֲיוֹת עַצְמוֹן עַל יָדָם בְּחַיֵּי עוֹלָם לְנֶעֱחַ נְצָחִים, אֲשֶׁרִינוּ שִׁזְכִּינוּ לְכָל זֶה.

עלים לתרופה

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר שמעון משה ראטשילד הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי' למזל טוב

ההולכים בתורת ה'

טוֹעֲמֵיהֶּ

כ"ב - חותם בתוך חותם

הַדְּבוּרִים שֶׁסְּבִיבוֹת הַמְצוּה

יש זריז ונשכר, זריז ונפסד כי דע, כי מצוה גוררת מצוה, נמצא שהמצוה גוררת את חברתה. ובדאי יש איזה בחינה בין המצוות, מה שהוא בין מצוה למצוה, שהוא מקשר מצוה אחת לחברתה, אשר על ידי זה המצוות נגררים אחת אחר חברתה. ובאמת זאת הבחינה בעצמה, הינו מה שהוא בין המצוות כנ"ל, זאת הבחינה היא גם כן יקרה מאד:

ועל כן מי שהוא צדיק מנעוריו והולך בדרך הישר מימיו, מדרגא לדרגא, כמו שכתוב באברהם ואברהם זקן בא בימים, שאברהם בא לדרגא שלו על ידי הימים כמו בא בזהר, כי 'בן שלש שנים הכיר את בוראו' והיה הולך תמיד מדרגא לדרגא. ומי שהוא בבחינה זו, הוא מפסיד על ידי הזריזות. כי כשהוא זריז גדול ורץ בזריזות ממצוה למצוה, אזי הוא מפסיד על ידי זה את בחינת הקדשה, מה שהוא בין מצוה למצוה כנ"ל. כי על ידי זה הזריזות הוא עובר ומדלג על הבחינה הזאת, כי המצוה בעצמה הולכת אליו, כי היא נמשכת ונגררת אליו על ידי המצוה ראשונה, שגוררת את השניה כנ"ל. וכשגם הוא רץ בזריזות אל המצוה, אזי יוכל לדלג ולעבר את הבחינה הנ"ל, דהינו מה שהוא בין המצוות כנ"ל, ועל כן הוא זריז ונפסד. אבל כששונה קצת, יוכל בתוך כך להשיג גם הבחינה שבין המצוות כנ"ל:

וכל זה למי שהולך בדרכי ה' כסדר מנעוריו. אבל מי שצריך לעשות תשובה, הוא צריך דוקא להיות זריז גדול מאד מאד, למהר ולרוץ מאד, להמלט על נפשו, ואסור לו לשהות כלל לעמד ולהתישב כי בעל תשובה אינו הולך מדרגא לדרגא כלל, ואין בינו ובין הקדשה שום בחינה הנ"ל, כי הוא צריך להתחיל מחדש, והוא צריך לרוץ ולדלג אל הקדשה, כמו בא, שהבעל תשובה צריך לדלג על מה שצריך לדלג, ולקפץ אל הקדשה בזריזות גדול. ואיש כזה הוא זריז ונשכר כנ"ל:

ובחינה שבין המצוות כנ"ל הוא כגון וידבר ה' אל משה לאמר ועשית. ובדאי יש עבודה גם באלו הדבורים, שהם קדם המצוה. כי עקר המצוה בעצמה נאמר בתורה אחר כך. אחר תבת ועשית, אבל באמת בודאי גם בפסוקים הנ"ל שבין מצוה למצוה, יש בהם עבודה. וזהו בחינה הנ"ל מה שבין מצוה למצוה. ועוד יש בזה, ועין במקום אחר (בלקוטי א' סימן כ"ב) מענין זה, שבאמת יש עבודה גם בפסוק וידבר וכו':

ליקוטי מוהר"ן תנינא נט

עמוד זה נתרם לזכות ולהצלחת
נתנאל בן מרים גאלדא רויזא

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

אמר לאחד מאנשיו שספר עמו מענין עבודת השם, אמר, הלא כבר עיני כלות כל היום, ואני עומד ומצפה ומקנה ומיחל ומחכה בכל עת שיזכני השם יתברך שאזכה לראות בכם מה שאני חפץ שתהיו עובדי השם באמת כרצוני, ואני מקנה בעזרת השם שבודאי יהיה כך. ולא בלבד אנשי שיהיו מקרבים אלי, אלא אפלו מי שיתקרב לאנשי שלומי, ואפלו מי שרק יגע בהם, בודאי יהיה איש כשר באמת. ולא איש כשר בלבד, כי אם אפלו צדיק גדול מאד יהיה מי [שיהיה] שיזכה להתקרב לאנשים שלו. ושמעתי שאמר בזו הלשון:

אֵיךְ הָאֵב מִיךְ שׁוֹיִן מִיַּנֵּע
אוֹיְגֵן אוֹיִם גִּיקוֹקֵט אוֹיְף
אֵיטְלִיכֵן בַּאזוֹנְדֵער

~ תרגום ~

בעיני כבר הסתכלתי על כל אחד בנפרד

ואני מקנה לה' וכו' פנ"ל. ואמר גם אז:

אֵיךְ הָאֵב אוֹיִם גִּיפִירֵט
אוֹן וועל אוֹיִם פִּירֵן

~ תרגום ~

כבר גמרתי ואגמר

חיי מוהר"ן שכ"ב

עמוד זה נדבתי הר"ר חיים מאיר דוד רבינוביץ הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

שְׁלוֹם וְכָל טוֹב סֵלָה לְרַעֵי הַיָּקָר הַחֲבִיב לִי כְּנַפְשִׁי הַנִּצְמָד בְּקִירוֹת לְבָבִי ה'הּ הַבְּחוּר כְּמֵר יִצְחָק מֵאִיר נ"י.

הַנְּנִי אָבוֹא לְקִים מוֹצֵא שְׁפָתַי שְׁדַבְּרָתִי בְּמוֹ פִי לְעוֹרְרָךְ בְּכָל פֶּעַם בְּמִכְתָּב יְדִידוֹת כְּאֲשֶׁר שְׁאַלְתָּ מִמֶּנִּי הֵן אֵמֶת שִׁיּוּדֵעַ אֲנִי בְּעֲצָמִי שְׁאִינִי כְּדֹאֵי אֶפִּילוּ לְפִתַּח אֶת פִּי לְהַזְכִּיר אֶת שְׁמוֹ הַגָּדוֹל וּמְכַל שְׁכֵן לְעַבְדֵי אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה וּמְכַל שְׁכֵן לְהַדְרִיךְ וּלְעוֹרֵר אֶת אַחֲרִים לְעַבֹּדְתוֹ יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה, אֲבָל מִה אֲעֲשֶׂה, אֵין לְנוֹ עַל מִה לְסַמֵּךְ רַק עַל רַחֲמֵי הַשִּׁי"ת וְעַל כַּח וְזִכּוֹת רַבְּנוֹ שֶׁהַזְּהִיר אוֹתָנוּ מֵאֵד מֵאֵד שִׁיּוּדֵבֵר כָּל אֶחָד וְאֶחָד עִם חֲבֵרָיו בִּירֵאת שְׁמִים וְאָמַר שְׁנַעֲשִׂים מִזֶּה תְּקוּנִים נִפְלְאִים. וּמְבֹאֵר בְּלִיקוּטֵי הַלְכוֹת שְׁפַעַם אֶחָד גֶּעַר בְּתַלְמִידָיו וְקָרָא אוֹתָם עֲצִים יְבִשִׁים. וְכוֹנְתוֹ הִיָּה עַל מִה שֶׁהָיוּ מִתְרַשְׁלִים בְּהִנְהָגָה זֹאת. וְעֵין בְּלִיקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק שְׁנֵי בְּהַתּוֹרָה ז', כִּי מִרְחָמָם יִנְהַגֵּם אוֹת ד'. עֵין שָׁם הֵיטֵב מִרִּישָׁא לְסִיפָא וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן וְצָרִיךְ כָּל אָדָם לְהִשְׁתַּדֵּל וְלַעֲסֹק בְּזֶה, כִּי זֶה הוּא בְּחִינַת וּמִקְבָּלִין דִּין מִן דִּין. וְעֵין עוֹד מִזֶּה בְּהַסְפָּר שִׁיחוֹת מוֹהֲר"ן דָּף כ' ע"א אוֹת ק"ז בְּמֵאֲמָר הַמִּתְחִיל "כְּמָה פְּעָמִים" וְשָׁם מְבֹאֵר יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִזֶּה הַעֲנִין שְׁרָצוֹן רַבְּנוֹ הַקְּדוֹשׁ הִיָּה שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד מִחֲבִיב לְעֵסֵק בְּזֶה, יְהִיָּה אִיךְ שִׁיְהִיָּה, לְכֵן אַחֲרֵי הַיָּקָר עַל זֶה תִּמְכָּתִי יְסוּדוֹתִי, אֲנִי אֲעֲשֶׂה מִה שְׁעָלִי מוּטֵל וְהַשִּׁי"ת יַעֲשֶׂה כְּטוֹב בְּעֵינָיו.

וְעַתָּה אַחֲרֵי וְרַעֵי, אֲבָל מִה אֲעֲשֶׂה כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ אִיךְ וּמִה וְאִיזֶה דְּבוּרִים לְדַבֵּר עִמָּךְ וְאֵין אֲנִי יוֹדֵעַ מִה שְׁנַחֲסֵר לָךְ בְּעַבֹּדַת הַבּוֹרָא, רַק עַל אַחַת אֵינְךָ וְיִהִי אֱלֹקִים עִמָּךְ שְׁתִּקְבַּע לָךְ עֵת בְּכָל יוֹם לְשִׁפּוֹךְ אֶת נַפְשְׁךָ לְפָנֵי הַשִּׁי"ת. הֵן אֵמֶת שְׁגָם אֶתָּה בְּעֲצָמָךְ עַדִּין אֵינְךָ יוֹדֵעַ כְּלָל וְכָל מִה שְׁחָסֵר לָךְ בְּעַבֹּדַת הַבּוֹרָא, רַק תִּדַּע

יְדִידֵי שְׁהֲרָצוֹן דְּקִדְשָׁה הוּא יָקָר וְחָשׁוּב מֵאֵד בְּעֵינֵי הַשִּׁי"ת כִּי כָּךְ קִבְּלָתִי מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ. כִּי הַהִתְחַלָּה וְהַסּוֹף שֶׁל כָּל דְּבַר הוּא רַק הַרְצוֹן וְיֵשׁ בְּזֶה לְדַבֵּר הַרְבֵּה הַרְבֵּה. וְעֵין מִזֶּה בְּהַלְקוּטֵי עֲצוֹת חֲדָשׁ שִׁישׁ אֲצֵל הַב' אֲבָרְהָם בֶּן ר' יַעֲקֹב בְּאוֹת רָצוֹן, לְכֵן יְדִידֵי חֲדָל וְהַתְּחִיל בְּזֹאת הַהִנְהָגָה שֶׁל הַתְּבוּדוֹת, הֵן אֵמֶת שְׁנִדְמָה בְּדַעְתָּךְ שְׁאִין לָךְ מִה לְדַבֵּר תִּדַּע יְדִידֵי שְׁכָל הַתְּחִלוֹת קְשׁוֹת, לְכֵן עֲצָה הֵיעוּצָה לָזֶה שְׁתִּקְבַּע הָעֵת שֶׁל הַתְּבוּדוֹת בְּקִבְיָעוֹת גְּדוֹל, הֵינוּ לְמַשָּׁל שְׁתִּבְחָר לָךְ אֵיזֶה מְקוֹם שְׁאִין בְּנֵי אָדָם מְצוּיִים שָׁם כָּל כָּךְ בְּכַדִּי שֶׁלֹּא יִבְלַבְּלוּ אֶת דַּעְתָּךְ וְתִקְבַּע לָזֶה שְׁעָה מִיחַדָּת בְּכָל יוֹם וּבְזֶה הַשְּׁעָה תִּדַּבֵּר עִם קוֹנֵה וְצוֹרֵךְ כְּמוֹ שִׁיּוּדֵבֵר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְאֶפִּילוּ תִּדְמָה בְּדַעְתָּךְ שְׁאִין לָךְ מִה לְדַבֵּר עִם כָּל זֶה בְּזֶה הַשְּׁעָה לֹא תַעֲשֶׂה כְּלָל רַק תִּדַּבֵּר עַל כָּל פְּנִים הַדְּבוּר הַזֶּה רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים עַד שִׁירְחָם הַשִּׁי"ת עֲלֶיךָ וְיִשְׁלַח לָךְ מִן הַשָּׁמַיִם אֵיזֶה דְּבוּרִים, וְתוֹכֵל לַעֲשׂוֹת מִזֶּה גַם כֵּן תִּפְלֶה שֶׁהַשִּׁי"ת יִרְחַם עֲלֶיךָ שְׁתִּזְכֶּה לְמַדָּה הַיָּקָרָה הַזֹּאת שְׁתוֹכֵל בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְשִׁפּוֹךְ אֶת נַפְשְׁךָ לְפָנָיו כְּבֶן הַמִּתְחַטֵּא לְפָנֵי אָבִיו.

מִה אֲמַר לָךְ אַחֲרֵי יְקִירִי, קֵיין גְּרַעֲסַעְרַס דְּעַר פִּין אֵיז נִישְׁט פֶּעַרְהַאנְדֵּען (גְּדוֹל מִזֶּה אֵין בְּנִמְצָא) כִּי כָּךְ שְׁמַעְתִּי מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ, כִּי רַבְּנוֹ הַקְּדוֹשׁ הַתְּעַנָּה ח"י פְּעָמִים בְּשָׁנָה אַחַת מְשַׁבֵּת לְשַׁבַּת, דְּעַר נֶאֱדָה הָאֵט עַר גִּזְאָגֵט אַז עַר זָאל גִּיווּעַן וּוִיסְעַן אַז מֵיט הַתְּבוּדוֹת קַעַן מַעַן אֲלֵדִינְגַס פּוִילְעַן בֵּיִיא הַשִּׁי"ת וּוְאֵלֵט עַר נֵיט גִּיווּעַן גִּיפֶאָסֵט אֵין וּוְאֵלֵט נֵיט גְּעוּוּעַן דַּעַם גּוֹף פֶּעַרְדֶּאָרְבִין (וְאַחַר כָּךְ אֲמַר שְׁאֵם הִיָּה יוֹדֵעַ שְׁבַה־תְּבוּדוֹת יְכוּלִים לְפַעֵל עַל הַכָּל אֲצֵל ה' יִתְבָּרַךְ, לֹא הִיָּה מִתְעַנָּה וְלֹא הִיָּה מְשַׁחִית אֶת גּוּפּוֹ בְּתַעֲנִיּוֹת).. וְהַמִּשְׁךְ הַמְּכַתֵּב יִבּוֹא בַע"ה

מכתב ר' יצחק ברייטער ז"ל הי"ד - נחלי אמונה לד

זמני שבת קודש – פרשת חיי שרה

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	5:17	5:16	5:33	5:15	5:26	5:15	5:22	5:34
שקיעה ערב שב"ק	5:57	5:56	5:55	5:55	5:56	5:55	5:44	5:56
חצות הלילה	12:20	12:21	12:21	12:18	12:20	12:18	12:20	12:27
עלות השחר	5:40	5:41	5:42	5:40	5:41	5:40	6:08	6:02
עטיפת הטלית	6:03	6:04	6:05	6:03	6:04	6:03	6:36	6:27
נין החמה	6:54	6:55	6:56	6:54	6:55	6:55	7:43	7:24
סוף זמן קר"ש מג"א	8:51	8:51	8:52	8:50	8:51	8:50	9:11	9:08
חצות היום	12:23	12:24	12:24	12:22	12:23	12:22	12:43	12:40
שקיעה יום שב"ק	5:56	5:55	5:54	5:54	5:55	5:54	5:42	5:54
צאת השבת	6:29	6:30	6:30	6:27	6:30	6:28	6:31	
צאה"ש 72 דק'	7:08	7:07	7:06	7:06	7:07	7:06	6:54	7:06

כללים: הדלה"ג בירושלים ובני"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב וחול"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נין החמה במישור כנהוג. סוף קר"ש (מג"א כנהוג) מעלול"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת תולדות

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח
כה:	כו.	כו:	כו.	כו:	כח.	כח:
קלד	קלה	קלו	קלו	קלח	קלמ	קמ
תורה כ"ב - חותם בתוך חותם						
התורה הזמנית						